

Zondag 22 Maart 2020

We volgen alle evoluties langs internet en TV.

Ook een goede zaak dat we langs sociale media met familie kunnen praten.

Wij wachten af! Maar we zijn er toch niet al te gerust in.

We hebben hier nu, voorlopig, een semi-afzondering.

Alle publieke plaatsen zijn gesloten, geen samenscholingen boven de twintig personen, het publiek vervoer is gereglementeerd, geen rouwbijeenkomsten meer... etc...

De twee toegangspoorten zijn gesloten en de conciërge, laat niet zomaar mensen binnen... alleen maar mensen die gekend zijn en die naar de Lourdes-grot komen om Moeder Maria te bidden om bescherming en troost.

Voor mijn deur staat een lavabo om handen te wassen met antiseptische zeep.

De meeste mensen zijn nog erg onverschillig en niet bewust van het gevaar dat dreigt.

Het thuisblijven is aangeraden en wordt gevraagd langs radio en televisie. Gekende mensen, zoals onze bisschop-Kardinaal, vedetten van showwereld, acteurs en andere, spreken de mensen aan en moedigen hen aan alle voorzorg reglementen na te volgen....

We hopen, misschien tegen de hoop in, dat het virus kan tegengehouden worden...

Op de media circuleren van alle soorten berichten, valse en misschien ook juiste.

Wat kunnen wij geloven? Het coronavirus verdraagt geen warmte, wordt gezegd! Is dat waar? Chloroquine is het geneesmiddel, waar of niet waar? Thé op basis van citronella en eucalyptus blaadjes is de oplossing? Zuid Korea heeft de oplossing, Israël vindt een geneesmiddel?

Al dat nieuws brengt de mensen dan weer in verwarring...

Wij houden ons aan de voorschriften: handen wassen, huisarrest en zo min mogelijk mensen ontvangen en dan nog hen ontvangen volgens voorschriften... buiten en afstand houden.

Ik ben ongerust rustig... wat komt is onvermijdelijk...aanvaarden en proberen het positieve erin te ontdekken.

Het sanitair huisarrest brengt de families weer bij elkaar. Ouders leren weer hun kinderen kennen en kinderen (jongeren) verwonderen zich dat thuisblijven ook zijn charmes heeft.

Zelfs wij tweeën ontdekken elkaar nog meer. Samen aan tafel zitten eten met veel tijd, samen eucharistie vieren in een lege kerk en luisteren naar elkaars bezinning. Samen het nieuws volgen en becommentariëren: het fakenews eruit halen en zich samen bekommeren voor die mensen die erin lopen...

Gelukkig prijs ik mezelf! Ik ben een goede slaper... ik kan om 21 uur onder de wol en 's morgens om 4 uur fris buiten naar de vogeltjes luisteren... Nu horen wij hen des te meer, daar er maar weinig auto's voorbijkomen.

We beleven onze vasten heel anders dan gewoonlijk. Onze voornemens die we in het begin hadden, zijn niet meer toepasselijk. Alles is anders.

De CICM provincie (Scheut) vraagt ons het personeel naar huis te sturen, en eventueel een te houden voor de keuken (maar dan intern). Wat doen? Jean Pierre

is geen grote chef-cuisinier, hij kan amper een doos pilschards openen en opwarmen. Ikzelf ban ook geen as om in een keuken te staan. Moest het van mij afhangen dan elke dag een broodje met confituur en een pot koffie... Dat wordt dan misschien onze vasten... eten wat de pot kookt... en dat zal zeker geen vijf sterren krijgen...

Voor ons moet het nog gebeuren, bij jullie begint de morgen te gloren!
Laten wij maar alle richtlijnen van zelfbescherming volgen om zo ook anderen te vrijwaren van die ziekte.

Wij danken God voor de genade die wij krijgen in deze miserie, de genade van wat inniger in familie te mogen leven, en ook de genade om ook ons eigen innerlijk leven te herzien.

God zegene jullie allemaal,

Het ga jullie goed.

Toon van Pompage,

WhatsApp: 00243 827 854 422

Telefoon: 00243 814 307 536

Mail: toontanghe@yahoo.fr